

Abstract

The purpose of this research were 1) to study the level of overdue payment of the Thai Women Empowerment Funds in Pa Bon District, Phatthalung Provinc; 2) to compare overdue payment of the Thai Women Empowerment Funds in Pa Bon District, Phatthalung Province; and 3) to study factors affecting of overdue payment of the Thai Women Empowerment Funds in Pa Bon District, Phatthalung Province. The research was quantitative research that collected the data from questionnaire. The sample group were 120 members of Thai Women Empowerment Funds in Pa Bon District, Phatthalung Province by sampling method. The statistics in research were Frequency, Percentage, Mean, Standard deviation, One-Way Analysis of Variance(ANOVA), and Multiple Regression Analysis.

The results found that the level of overdue payment of the Thai Women Empowerment Funds in Pa Bon District, Phatthalung Province was moderate level. 2) The comparison of overdue payment of the Thai Women Empowerment Funds in Pa Bon District, Phatthalung Province which classified by individual factors found that the members of Thai Women Empowerment Funds with different monthly income were difference statistically significant at the 0.05 that according to assumption. 3) Factors affecting of overdue payment of the Thai Women Empowerment Funds in Pa Bon District, Phatthalung Province were 2 factors including liabilities with other financial institutions and legal penalty.

Keywords : Overdue Payment, Thai Women Empowerment Funds, Members of Thai Women Empowerment Funds

บทนำ

กองทุนพัฒนาบทบาทสตรี กรมการพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย ดำเนินงานภายใต้วิสัยทัศน์ “เป็นแหล่งทุนในการพัฒนาสตรีเพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจฐานรากเข้มแข็งและมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น” ซึ่งสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2561-2580) ในยุทธศาสตร์ที่ 2 ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคนและยุทธศาสตร์ที่ 4 ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและความเท่าเทียมกันทางสังคม ตลอดจนสัมพันธ์กับ

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 ในยุทธศาสตร์ที่ 2 การสร้างความเป็นธรรม ลดความเหลื่อมล้ำอีกด้วย เพื่อให้ก่อประโยชน์ต่อสตรีทุกระดับ (กลุ่มนโยบายและยุทธศาสตร์ สำนักงานกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี, 2559)

แรกเริ่ม กองทุนพัฒนาบทบาทสตรี เป็นนโยบายของรัฐบาลเมื่อปี พ.ศ.2555 ภายใต้สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี โดยก่อตั้งกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี เพื่อต้องการยกระดับคุณภาพชีวิตของสตรีในทุกมิติ ต่อมาคณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ 12 เมษายน พ.ศ.2559 ให้ควรวรวมกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี ของสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี เข้ากับกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี กรมการพัฒนาชุมชน มีผลตั้งแต่วันที่ 1 พฤษภาคม พ.ศ.2559 ทำให้การบริหารกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี อยู่ภายใต้ความรับผิดชอบของกรมการพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย จนถึงปัจจุบัน

กองทุนพัฒนาบทบาทสตรี กรมการพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย กำหนดการใช้จ่ายเงินของกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีเป็นไปเพื่อกิจการกองทุนใน 2 กรณี คือ 1.การให้กู้ยืม เพราะ เป็นแหล่งเงินทุนหมุนเวียนดอกเบี้ยต่ำ (อัตราดอกเบี้ยร้อยละ 0.10 ต่อปี) สำหรับใช้ในการพัฒนาอาชีพ สร้างงานสร้างรายได้ ในชุมชน ตลอดจนการใช้จ่ายเงินอุดหนุน สำหรับการจัดกิจกรรมส่งเสริมบทบาทและพัฒนาศักยภาพสตรี องค์กรสตรี และ 2.ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานและบริหารกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี ซึ่งได้รับการอนุมัติจากคณะกรรมการบริหารกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีและกระทรวงการคลัง

กลไกสำคัญในการขับเคลื่อนงานกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี ในส่วนภูมิภาค คือ สำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอ สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัด เพราะถือเป็นหน่วยงานสนับสนุนหลักที่ต้องทำงานร่วมกับองค์กรสตรีทุกระดับและอาศัยความร่วมมือของหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรชุมชนต่าง ๆ (กรมการพัฒนาชุมชน, 2562)

จากการตรวจสอบผลการดำเนินงานกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีของสำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง ตั้งแต่ปี พ.ศ.2556 – พ.ศ.2565 นั้น กองทุนพัฒนาบทบาทสตรีจังหวัดพัทลุง ได้จัดสรรเงินกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี ประเภทเงินทุนหมุนเวียน ให้แก่สมาชิกผู้กู้กองทุนพัฒนาบทบาทสตรีอำเภอป่าบอนที่รวมตัวกันตั้งแต่ 3-5 คน ในการเขียนเสนอโครงการเพื่อขอรับสนับสนุนเงินทุนหมุนเวียนเพื่อพัฒนาอาชีพ สร้างงาน สร้างรายได้ โดยมีจำนวนทั้งสิ้น 37 โครงการ คิดเป็นเงินที่ได้รับอนุมัติ จำนวน 5,441,000.00 บาท (ห้าล้านสี่แสนสี่หมื่นหนึ่งพันบาทถ้วน) ซึ่งกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีจังหวัดพัทลุงได้รับเงินต้นพร้อมดอกเบี้ยชำระคืนจากสมาชิกผู้กู้กองทุนพัฒนาบทบาทสตรีอำเภอป่าบอน จำนวน 1,704,224.57 บาท (หนึ่งล้านเจ็ดแสนสี่พันสองร้อยยี่สิบสี่บาทห้าสิบบาทเจ็ดสตางค์) ทำให้ในปัจจุบัน เดือนธันวาคม พ.ศ.2565 กองทุนพัฒนาบทบาทสตรีอำเภอป่าบอน มีโครงการคงเหลือจำนวน 32 โครงการ สามารถนับเป็นจำนวนสมาชิกผู้กู้กองทุนพัฒนาบทบาทสตรีอำเภอป่าบอน รวมทั้งสิ้น 159 คน และมียอดเงินหนี้คงเหลือ จำนวน 3,736,775.43 บาท (สามล้านเจ็ดแสนสามหมื่นหกพันเจ็ดร้อยเจ็ดสิบบาทสี่สิบบาทสามสตางค์) (โปรแกรมจัดการลูกหนี้กองทุนพัฒนาบทบาทสตรี, 2565)

จากการติดตามผลการบริหารจัดการของกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีอำเภอป่าบอน พบสภาพปัญหาต่าง ๆ ที่ทำให้เกิดหนี้เกินกำหนดชำระ ร้อยละ 24.67 เนื่องด้วยลูกหนี้ส่วนมากขาดความสามารถในการชำระหนี้ให้ตรงเวลา รวมไปถึงการที่ลูกหนี้ไม่สามารถชำระเงินได้ครบตามยอดเงินที่กำหนดไว้ในแต่ละเดือน/งวด ตามสัญญากู้ยืม ดังนั้น จากสภาพปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงต้องการที่จะศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการค้างชำระหนี้กองทุนพัฒนาบทบาทสตรีในเขตอำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง เพื่อที่จะได้นำผลการศึกษามาวิเคราะห์และหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพด้านการบริหารจัดการหนี้ค้างชำระกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีในเขตอำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง

วัตถุประสงค์

1. ระดับการค้างชำระหนี้กองทุนพัฒนาบทบาทสตรีในเขตอำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง อยู่ในระดับสูง
2. สมาชิกผู้กู้กองทุนพัฒนาบทบาทสตรีมีปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน มีการค้างชำระหนี้กองทุนพัฒนาบทบาทสตรีในเขตอำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง แตกต่างกัน
3. ปัจจัยการผิมนัดชำระหนี้ที่ส่งผลกระทบต่อการค้างชำระหนี้กองทุนพัฒนาบทบาทสตรีในเขตอำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง

การทบทวนวรรณกรรม

จากการทบทวน แนวคิด ทฤษฎี และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องได้ดังนี้

แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการค้างชำระหนี้

ชนินทร์ พิทยาวิธ (2534 อ้างถึงใน พิกุล โตเอี่ยม,2564) กล่าวว่า การค้างชำระหนี้ของลูกหนี้ เป็นสิ่งที่สถาบันการเงินหลีกเลี่ยงได้ยาก แม้ว่าได้มีการตรวจสอบคุณสมบัติของผู้กู้แล้วก็ตามแต่ยังมีปัจจัยภายนอกอื่น ที่ให้ผู้กู้ไม่สามารถชำระหนี้คืนได้ภายในระยะเวลาที่ระบุในสัญญา ดังนั้นจำเป็นต้องหาวิธีการหรือมาตรการในการควบคุมหนี้ค้างชำระ ให้อยู่ในระดับที่ไม่เกินเป้าหมาย โดย ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการค้างชำระหนี้ที่เกิดจากตัวลูกหนี้เอง สามารถสรุปประเด็น ดังนี้

ตัวลูกหนี้

1. การที่ลูกหนี้นำเงินไปใช้ผิดวัตถุประสงค์ของการกู้ยืม เช่น นำไปแก่งกำไรในธุรกิจอสังหาริมทรัพย์เมื่อภาวะเศรษฐกิจเปลี่ยนแปลงผลประโยชน์ที่ผู้แก่งกำไรไว้ก็อาจจะเปลี่ยนแปลง ตามไปด้วย
2. ลูกหนี้มีการย้ายถิ่นที่อยู่ การเปลี่ยนงาน การถูกเลิกจ้างงาน ทำให้ไม่สามารถรับภาระหนี้สินที่มีอยู่ได้
3. ลูกหนี้ถึงแก่กรรม เจ็บป่วยเรื้อรังทุพพลภาพ หรือสภาพภาพครอบครัวร้ายจึงทำให้ภาระ

การใช้จ่ายในการดำเนินชีวิตเปลี่ยนแปลงได้

4. ลูกหนี้ยังขาดความรู้ในการวางแผนการเงินส่วนบุคคล

5. ลูกหนี้มีรายได้จากการประกอบอาชีพไม่เพียงพอต่อรายจ่ายในการดำรงชีวิตประจำวัน จึงอาศัยการกู้ยืมเงินจากสถาบันการเงินอื่นๆ เพื่อเพิ่มรายได้ให้แก่ตนเอง ดังนั้น หากลูกหนี้ขาดความสามารถในการบริหารจัดการหนี้สิน ก็จะทำให้ภาระหนี้สินมีจำนวนมากขึ้นเรื่อยๆ ในทางกลับกัน หากลูกหนี้มีความสามารถในการบริหารจัดการหนี้สินที่ดี ส่งผลให้ภาระหนี้สินลดลง ก็จะช่วยลดปัญหาการค้างชำระหนี้ของลูกหนี้ได้

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงิน

ศศณะ นามช่างต่อ (2561) ได้กล่าวถึง หลักในการวางแผนการเงินที่ดีของบุคคลนั้นจะต้องสร้างรากฐานทางการเงินให้ดีเสียก่อน จำเป็นต้องมีการวางแผนการเงินให้ครอบคลุมในทุกๆด้าน ซึ่งจะสามารถอธิบายได้ดังต่อไปนี้

1. Cash Flow Management การจัดการวางแผนใช้จ่ายและวางแผนหนี้สินเป็นขั้นตอนแรกในการวางแผนการเงิน ถ้าหากเริ่มต้นผิด สิ่งตามมาอาจจะหมายถึงการมีปัญหาทางการเงินในอนาคต เพราะหากมีรายได้เข้ามา แต่ไม่สามารถบริหารจัดการการเงินไม่เป็น ก็มีโอกาที่จะประสบความล้มเหลวทางการเงินได้ เพราะหากมีหนี้สินในสัดส่วนที่มากเกินไป มีความเสี่ยงสูงมากที่จะมีปัญหาทางการเงินในระยะยาว โดยการจัดสรรรายได้จากร้อยละ 100 ควรแบ่งเป็นเงินออมและลงทุน ร้อยละ 10 – 30 และเงินทุนสำรองกรณีฉุกเฉินจำนวน 3 – 6 เท่าของค่าใช้จ่ายต่อเดือน เพื่อเป็นสภาพคล่องให้กับตัวเองและครอบครัว แนะนำให้เก็บเงินส่วนนี้ไว้ใน เงินฝากธนาคาร หรือ กองทุนรวมตราสารเงินหรือ ตราสารหนี้ระยะสั้น ที่มีสภาพคล่องสูง ส่วนภาระหนี้สินรวมไม่ควรเกิน ร้อยละ 35 – 45 การจัดสรรค่าใช้จ่ายให้อยู่ในสัดส่วนที่พอดี จึงจะไม่ส่งผลกระทบต่อความสามารถในการชำระหนี้ของตัวบุคคล

2. Risk Management การจัดการด้านความเสี่ยง จะเป็นการวางแผนในเรื่องของการป้องกันความเสี่ยง เกี่ยวกับการประกันภัย ทรัพย์สิน และสุขภาพ เป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องทำประกันภัยไว้ โดยการโอนความเสี่ยงให้กับบริษัทประกันภัยแทนที่จะรับความเสี่ยงไว้เอง อีกทั้งยังช่วยปกป้องความมั่งคั่งของของผู้วางแผนและครอบครัวในอนาคต

3. Saving & Investment การออมและการลงทุน เป็นการวางแผนแบ่งการออมและลงทุนเป็นแต่ละเป้าหมาย เป้าหมายระยะสั้น (ไม่เกิน 3 ปี) โดยการฝากธนาคาร กองทุนรวม หรือ ตราสารหนี้ระยะสั้น เป้าหมายระยะปานกลาง (3 – 7 ปี) โดยการลงทุนในกองทุนรวมผสม หรือ พอร์ตลงทุน ความเสี่ยงระดับปานกลาง และ เป้าหมายระยะยาว (7 ปีขึ้นไป) โดยการลงทุนในประกันชีวิตแบบสะสมทรัพย์ ประกันชีวิตแบบบำนาญ หุ้น อสังหาริมทรัพย์ ทองคำ เป็นต้น ทั้งนี้ การออมหรือการลงทุนขึ้นอยู่กับแต่ละปัจจัยที่ต่างกันของบุคคล ไม่ว่าจะเป็นประสบการณ์ในการลงทุน การยอมรับความเสี่ยง และเงินลงทุน

4. Tax Planning การวางแผนภาษี คือ การวางแผนในส่วนของเงินได้พึงประเมินแต่ละประเภท คาดการณ์เงินได้ที่รับเข้ามาในปีภาษีนั้น ๆ รวมถึงค่าลดหย่อนที่ควรรู้ เช่น ค่าลดหย่อนบุตร, บิดามารดา ค่าลดหย่อนอุปการะเลี้ยงดูผู้พิการ เงินบริจาค และผลิตภัณฑ์การเงินต่าง ๆ ที่สามารถนำมาลดหย่อนได้ เช่น RMF LTF ประกันชีวิต ประกันสุขภาพของผู้มีเงินได้ เป็นต้น

ทั้งนี้ การวางแผนการใช้จ่ายเงินที่ดี ควรที่จะครอบคลุมทั้งในด้านความจำเป็นพื้นฐาน (Basic Needs) และ การจัดการความเสี่ยง (Risk Management) เนื่องด้วยหากตัวบุคคลมีความรู้ด้านวางแผนทางการเงินที่ดี รอบคอบ และสามารถปฏิบัติตามแผนการเงินนั้น จะทำให้บุคคลดังกล่าวมีศักยภาพทางการเงิน และไม่ส่งผลกระทบต่อความสามารถในการชำระหนี้ของตัวบุคคล

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการรับรู้ข่าวสาร

ชฎาพร ทับคง (2559) ได้อธิบายแนวความคิดในรูปแบบจำลอง SMCR ของนักคิด Berlo โดยสรุปได้ว่า องค์ประกอบสำคัญของการสื่อสาร ประกอบด้วย

1. ผู้ส่งสาร (Source) คือ บุคคลผู้ริเริ่มในการสร้างและส่งสารไปยังผู้รับสาร โดยแปลสารให้อยู่ในรูปแบบที่ต้องการ เช่น ภาษา กิริยา ท่าทาง

2. ข้อมูลข่าวสาร (Message) คือ องค์ประกอบสำคัญของกระบวนการสื่อสารที่จะแสดงออกมาโดยภาษาหรือสัญลักษณ์ที่ทำให้เกิดการรับรู้ข่าวสาร ประกอบด้วย รหัสของสาร (Message Codes) และเนื้อหาของสาร (Message Content) ที่ผู้ส่งสารต้องการจะถ่ายทอด แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร

3. การจัดสาร (Message Treatment) คือ การช่วยทำให้ข้อมูลข่าวสารที่ต้องการถ่ายทอดมีประสิทธิภาพ มากขึ้น เช่น การเรียบเรียงลำดับสาร รูปแบบของการใช้ภาษา เพื่อให้เหมาะสมกับผู้รับสาร

4. ช่องทางในการส่งสาร (Channel) คือ ช่องทางและสื่อที่เหมาะสมกับการส่งสารแต่ละประเภท โดยเราอาจแบ่งสื่อออกได้หลายประเภท เช่น แบ่งตามลักษณะของสื่อ สามารถจัดหมวดหมู่เป็น สื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ หรือแบ่งตามลักษณะของผู้รับสาร สามารถจัดหมวดหมู่เป็น สื่อมวลชน สื่อเฉพาะกิจ สื่อระหว่างบุคคล เป็นต้น

5. ผู้รับสาร (Receiver) เป็นองค์ประกอบสุดท้ายในกระบวนการสื่อสาร โดยผู้รับสาร จะต้องมึระดับความรู้ พื้นฐานทางสังคมวัฒนธรรม เพราะหากผู้รับสารไม่สามารถรับรู้ความหมายได้ก็อาจทำให้การสื่อสารนั้นไม่ประสบความสำเร็จ

ดังนั้น อาจสรุปความหมายของ “การรับรู้ข่าวสาร” หมายถึง กระบวนการในการแปลความหมายที่เกิดขึ้นภายหลังร่างกายเกิดการรับสัมผัสจากสิ่งเร้า โดยการแปลความหมายของสมองจะ

ถูกต้อง ละเอียดย และชัดเจน มากน้อยเพียงใด จะขึ้นอยู่กับ ความรู้ประสบการณ์เดิม ความจำ ความเชื่อทัศนคติ และค่านิยมซึ่งแตกต่างกันไปแต่ละบุคคล

ทั้งนี้ หากผู้รับสารมีความสามารถในการรับรู้ข่าวสาร เข้าถึงช่องทางในการส่งสารต่างๆ ตลอดจนแปลความหมายของสารได้อย่างถูกต้อง ครบถ้วน จะทำให้บุคคลนั้นสามารถใช้ประโยชน์จากข่าวสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น ข่าวสารเกี่ยวกับมาตรการพักชำระหนี้ในช่วงอุทกภัย หากตัวบุคคล (ลูกหนี้) ได้รับรู้ข่าวสาร ก็จะสามารถใช้สิทธิ์ตามมาตรการพักชำระหนี้ในช่วงอุทกภัยได้ เป็นต้น

หลักการบริหารจัดการหนี้ตามกฎหมายของกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี

การดำเนินคดีเป็นการบริหารจัดการหนี้ค้างชำระกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีที่กระทำต่อสมาชิกผู้กู้กองทุนพัฒนาบทบาทสตรี (ลูกหนี้) ที่มีเจตนาเพิกเฉย ไม่ยอมชำระหนี้ เนื่องจากเงินที่ลูกหนี้นำไปเป็นเงินราชการ ดังนั้น เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบมีหน้าที่ในการติดตามจนถึงที่สุด ไม่ว่าจะคดีนั้นจะเป็นคดีแพ่ง หรือคดีอาญาก็ตาม

ทั้งนี้ บทกำหนดโทษทางกฎหมาย และการบังคับใช้กฎหมายกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี ก็เป็นอีกหนึ่งเครื่องมือในการควบคุมพฤติกรรมของลูกหนี้ให้มีวินัยในการชำระหนี้สิน กล่าวคือ หากบทกำหนดโทษทางกฎหมาย และการบังคับใช้กฎหมายยังมีความเข้มงวดมากเท่าใด ก็จะทำให้ลูกหนี้เกิดความตระหนักถึงความสำคัญของที่จะหาเงินเพื่อนำมาชำระหนี้สินให้ครบถ้วน ส่งผลให้การค้างชำระหนี้สินลดลงเช่นเดียวกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ สมาชิกผู้กู้กองทุนพัฒนาบทบาทสตรี อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง ซึ่งปรากฏชื่ออยู่ในหัวข้อ ทะเบียนลูกหนี้ ณ ปัจจุบัน (โปรแกรมจัดการลูกหนี้กองทุนพัฒนาบทบาทสตรี, 2565) ในเขตอำเภอป่าบอน จำนวนทั้งสิ้น 159 คน โดยผู้วิจัยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยให้มีระดับค่าความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95 จากนั้นจึงดำเนินการสุ่มตัวอย่างแบบตามสะดวก (Convenience Sampling) เพื่อให้ใช้ในการเก็บข้อมูลด้วยเครื่องมือแบบสอบถามจำนวน 120 คน ซึ่งมีสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) และการวิเคราะห์ความถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

สรุปผลการวิจัย

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย (Mean) และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ของปัจจัยการผัดนัตข้าราชการชั้นนี้ โดยภาพรวม

ปัจจัยการผัดนัตข้าราชการชั้นนี้	\bar{x}	S.D.	แปลผล	ลำดับ
1. การวางแผนการใช้จ่ายเงิน	3.37	0.78	ปานกลาง	3
2. ภาระหนี้สินกับสถาบันการเงินอื่นๆ	2.97	0.98	ปานกลาง	4
3. การรับรู้ข่าวสาร มาตรการ นโยบาย กองทุนพัฒนาบทบาทสตรี	3.65	0.78	มาก	1
4. บทกำหนดโทษทางกฎหมาย	3.63	0.81	มาก	2
รวม	3.41		มาก	

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ทำให้เกิดการผัดนัตข้าราชการชั้นนี้โดยภาพรวม ซึ่งมีการกำหนดข้อคำถามเป็นคำถามเชิงบวก ยังมีค่าเฉลี่ย (Mean) ของตัวแปรเหล่านี้สูง จะทำให้มีการค้างชำระหนี้กองทุนพัฒนาบทบาทสตรีในเขตอำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง ลดลง สรุปได้ว่าผลวิเคราะห์ข้อมูลด้านปัจจัยการผัดนัตข้าราชการชั้นนี้ พบว่าอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การรับรู้ข่าวสาร มาตรการ นโยบาย กองทุนพัฒนาบทบาทสตรี ($\bar{x} = 3.65$) รองลงมา บทกำหนดโทษทางกฎหมาย ($\bar{x} = 3.63$) การวางแผนการใช้จ่ายเงิน ($\bar{x} = 3.37$) และภาระหนี้สินกับสถาบันการเงินอื่นๆ ($\bar{x} = 2.97$) หลังจากพิจารณารายข้อพบว่าการค้างชำระหนี้กองทุนพัฒนาบทบาทสตรี ในเขตอำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง ($\bar{x} = 3.41$)

ผลการวิเคราะห์สมาชิกผู้กู้กองทุนพัฒนาบทบาทสตรีในเขตอำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า สมาชิกผู้กู้กองทุนพัฒนาบทบาทสตรีในเขตอำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง ที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน จึงจะมีการค้างชำระหนี้กองทุนพัฒนาบทบาทสตรีในเขตอำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ สำหรับด้านอาชีพที่มีความแตกต่างกันมีการค้างชำระหนี้กองทุนพัฒนาบทบาทสตรีในเขตอำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง จะมีค่าความใกล้เคียงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 และในด้านวัตถุประสงค์ในการกู้ยืมเงินกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี อายุ สถานภาพ และระดับการศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กองทุนพัฒนาบทบาทสตรีในเขตอำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 2

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นปัจจัยการผิมนัดชำระหนี้ กับตัวแปรตามการค้างชำระหนี้ กองทุนพัฒนาบทบาทสตรี อำเภอบ้านนา จังหวัดพิจิตร

ตัวแปร	X1	X2	X3	X4	Y
X1	1				
X2	.008	1			
X3	.345**	.078	1		
X4	.323**	.062	.626**	1	
Y	.059	.374**	.219*	.342**	1

หมายเหตุ ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นปัจจัยการผิมนัดชำระหนี้ กับตัวแปรตามการค้างชำระหนี้ กองทุนพัฒนาบทบาทสตรี อำเภอบ้านนา จังหวัดพิจิตร 9 โดยภาพรวมพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการค้างชำระหนี้กองทุนพัฒนาบทบาทสตรีในเขตอำเภอบ้านนา จังหวัดพิจิตร ซึ่งประกอบด้วย 4 ด้าน การวางแผนการใช้จ่ายเงิน (X1) ภาระหนี้สินกับสถาบันการเงินอื่นๆ (X2) การรับรู้ข่าวสาร มาตรการ นโยบาย กองทุนพัฒนาบทบาทสตรี (X4) และ บทกำหนดโทษทางกฎหมาย (X3) พบว่าตัวแปรทุกตัวไม่มีค่าความสัมพันธ์ระหว่างกันที่สูงเกินไป (มีค่าอยู่ระหว่าง .008 - .374) เมื่อพิจารณาตัวแปร สามารถสรุปได้ว่าไม่เกิด Multicollinearity เพราะตัวแปรมีค่าน้อยกว่า 0.8 อันก่อให้เกิดการละเมิดข้อสมมติฐานในการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) (ยูทซ์ ไกยวรรณ, 2561) ดังนั้นผู้วิจัยจึงนำตัวแปรดังกล่าวไปดำเนินการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ของปัจจัยที่ส่งผลต่อ การค้างชำระหนี้กองทุนพัฒนาบทบาทสตรีในเขตอำเภอบ้านนา จังหวัดพิจิตร ในลำดับต่อไป

ตารางที่ 3

การวิเคราะห์ความถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis) ของปัจจัยที่ส่งผลต่อการค้างชำระหนี้กองทุนพัฒนาบทบาทสตรี ในเขตอำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง ในภาพรวม

การค้างชำระหนี้ กองทุนพัฒนา บทบาทสตรี ในเขตอำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง	Unstandardized		Standardized		
	Coefficients		Coefficients		
	B	Std. Error	Beta	t	Sig.
(Constant)	3.274	.587		5.575	.001*
1. การวางแผนการใช้จ่ายเงิน	.072	.121	.052	.593	.554
2. ภาระหนี้สินกับสถาบันการเงินอื่นๆ	.392	.090	.354	4.352	.001*
3. การรับรู้ข่าวสาร มาตรการ นโยบาย กองทุนพัฒนาบทบาทสตรี	.004	.147	.003	.026	.979
4. บทกำหนดโทษทางกฎหมาย	.448	.139	-.339	-3.224	.002*

R = 0.495, R² = 0.245, _{adj.} R² = 0.218, F = 9.314, Sig = 0.05

หมายเหตุ *มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 3 การวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณ พบว่ามีตัวแปร 2 ตัวมีความสัมพันธ์กับการค้างชำระหนี้กองทุนพัฒนาบทบาทสตรี ในเขตอำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง ได้แก่ ภาระหนี้สินกับสถาบันการเงินอื่นๆ และบทกำหนดโทษทางกฎหมาย สามารถอธิบายได้ ดังนี้

- เมื่อสมาชิกผู้กู้กองทุนพัฒนาบทบาทสตรี อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง มีจำนวนภาระหนี้สินกับสถาบันการเงินอื่นๆ เพิ่มขึ้น จะทำให้ระดับการค้างชำระหนี้กองทุนพัฒนาบทบาทสตรี ในเขตอำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง ในภาพรวมเพิ่มขึ้น

- เมื่อความเข้มงวดของบทกำหนดโทษทางกฎหมายกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี ลดลง จะทำให้ระดับการค้างชำระหนี้กองทุนพัฒนาบทบาทสตรี ในเขตอำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง ในภาพรวมเพิ่มขึ้น

อภิปรายผล

ระดับการค้างชำระหนี้กองทุนพัฒนาบทบาทสตรี ในเขตอำเภอ ป่าบอน จังหวัดพัทลุง อยู่ในระดับปานกลาง โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้วพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ สมาชิกผู้กู้กองทุนพัฒนาบทบาทสตรีรู้สึกยากลำบากในการหาเงินมาชำระหนี้กองทุนพัฒนาบทบาทสตรี รองลงมา ปัญหาในการจัดสรรเงินเพื่อชำระหนี้กองทุนพัฒนาบทบาทสตรีให้ตรงเวลาตาม เดือน/งวด ที่ระบุในสัญญากู้ยืม และ ปัญหาในการชำระหนี้กองทุนพัฒนาบทบาทสตรีให้ครบถ้วน ภายในระยะเวลา 2 ปี ตามลำดับ

สมาชิกผู้กู้กองทุนพัฒนาบทบาทสตรีในเขตอำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง ที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกันจึงจะมีการค้างชำระหนี้กองทุนพัฒนาบทบาทสตรีในเขตอำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ สำหรับด้านอาชีพ ที่มีความแตกต่างกันจะมีการค้างชำระหนี้กองทุนพัฒนาบทบาทสตรีในเขตอำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง มีค่าความใกล้เคียงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 และในด้านวัตถุประสงค์ในการกู้ยืมเงินกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี อายุ สถานภาพ และระดับการศึกษา แตกต่างกันจึงจะมีการค้างชำระหนี้กองทุนพัฒนาบทบาทสตรีในเขตอำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง แตกต่างกันอย่างไม่มีความนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของพิกุล โตเอี่ยม (2564) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการชำระหนี้ของสมาชิกผู้กู้เงินกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี ในเขตอำเภอเมืองลพบุรี จังหวัดลพบุรี สามารถสรุปได้ว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการชำระหนี้ของสมาชิกกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี มากที่สุดคือด้านความซื่อสัตย์ในการชำระหนี้ รองลงไปได้แก่ ความตรงต่อเวลาในการชำระหนี้

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการค้างชำระหนี้กองทุนพัฒนาบทบาทสตรี ในเขตอำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง ประกอบด้วย การวางแผนการใช้จ่ายเงิน ภาระหนี้สินกับสถาบันการเงินอื่นๆ การรับรู้ข่าวสาร มาตรการ นโยบาย กองทุนพัฒนาบทบาทสตรี และบทกำหนดโทษทางกฎหมาย จากการศึกษาแสดงให้เห็นว่า ปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุด ภาระหนี้สินกับสถาบันการเงินอื่นๆ รองลงมาคือ บทกำหนดโทษทางกฎหมาย

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการศึกษาไปใช้

1. สำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอป่าบอน ควรให้ความสำคัญในการสร้างรับรู้ข่าวสาร มาตรการ นโยบาย กองทุนพัฒนาบทบาทสตรี โดยเฉพาะการเพิ่มสื่อประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีได้หลากหลายช่องทาง เพราะมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเมื่อเทียบกับหัวข้อการรับรู้ข่าวสาร

มาตรการ นโยบาย กองทุนพัฒนาบทบาทสตรีประเภทอื่น ๆ

2. ก่อนการพิจารณาให้ความเห็นชอบโครงการเงินทุนหมุนเวียน จากคณะทำงานขับเคลื่อน กองทุนพัฒนาบทบาทสตรีในตำบล/เทศบาล ควรมีการตรวจสอบประวัติภาระหนี้สินกับสถาบันการเงิน อื่นๆ ของผู้ยื่นเสนอโครงการ (ผู้กู้) อย่างเคร่งครัด เนื่องจากภาระหนี้สินเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการค้างชำระหนี้กองทุนพัฒนาบทบาทสตรีมากที่สุด รวมไปถึงการให้ความสำคัญกับ ผู้ยื่นเสนอโครงการ (ผู้กู้) ที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม เพราะเป็นอาชีพที่มีการค้างชำระหนี้กองทุนพัฒนาบทบาทสตรีมากที่สุด

3. กรมการพัฒนาชุมชนควรมีบทกำหนดโทษทางกฎหมาย และการบังคับใช้ทางกฎหมายที่ เข้มงวดมากยิ่งขึ้นเพื่อช่วยป้องกันการค้างชำระหนี้กองทุนพัฒนาบทบาทสตรี

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเพิ่มเติม โดยวิธีวิจัยเชิงคุณภาพหรือแบบผสมผสาน โดยเพิ่มกลุ่มตัวอย่างที่ ใช้ในการวิจัย ให้ครอบคลุมผู้ที่เกี่ยวข้องในการติดตามหนี้กองทุนพัฒนาบทบาทสตรี เช่น เจ้าหน้าที่ พัฒนาชุมชนอำเภอ คณะทำงานขับเคลื่อนกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีตำบล/เทศบาล คณะอนุกรรมการ กลั่นกรองและติดตามการดำเนินงานกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี และเจ้าหน้าที่พัฒนาชุมชนจังหวัด พัทลุง

2. ควรมีการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการค้างชำระหนี้กองทุนพัฒนาบทบาทสตรีในเขตอำเภอ ป่าบอน จังหวัดพัทลุง เช่น พื้นที่อำเภออื่นๆ ในจังหวัดพัทลุง

3. สำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอป่าบอน ควรให้ความสำคัญกับคุณสมบัติผู้ยื่นเสนอโครงการ (ผู้กู้) ที่มีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท และประกอบอาชีพเกษตรกรรมเป็นหลัก เพราะเป็นปัจจัยที่มีทำให้ มีค้างชำระหนี้กองทุนพัฒนาบทบาทสตรีมากที่สุด

เอกสารอ้างอิง

กรมการพัฒนาชุมชน. (2562). บทนำ.คู่มือการบริหารจัดการหนี้กองทุนพัฒนาบทบาทสตรี ฉบับ เจ้าหน้าที. (น.2-10) กรุงเทพฯ: บริษัทอมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน)

กรมการพัฒนาชุมชน. (2562). บทที่ 4 การดำเนินคดี. คู่มือการบริหารจัดการหนี้กองทุนพัฒนา บทบาทสตรี ฉบับเจ้าหน้าที่. (น.30-34) กรุงเทพฯ: บริษัทอมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน)

กองทุนพัฒนาบทบาทสตรี. (2565). โปรแกรมจัดการลูกหนี้กองทุนพัฒนาบทบาทสตรี. สืบค้นจาก <http://www.womenfund.in.th/>

กลุ่มนโยบายและยุทธศาสตร์ สำนักงานกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี (2559). แผนยุทธศาสตร์กองทุนพัฒนาบทบาทสตรี พ.ศ. 2560 – 2564. สืบค้นจาก [http:// www.oic.go.th/FILEWEB/CABINFOCENTER2/DRAWER091/GENERAL/DATA0000/00000169.PDF](http://www.oic.go.th/FILEWEB/CABINFOCENTER2/DRAWER091/GENERAL/DATA0000/00000169.PDF)

ชฎาพร ทับคง. (2559). รูปแบบการดำเนินชีวิตการรับรู้ข่าวสาร ความพึงพอใจและการใช้ประโยชน์จากข่าวสารทางทีวีออนไลน์ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร. (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ. สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. สืบค้นจาก <http://gscm.nida.ac.th/uploads/files/1598598022.pdf>

พิกุล โตเอี่ยม. (2564) ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการชำระหนี้ของสมาชิกผู้กู้เงินกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี ในเขตอำเภอเมืองลพบุรี จังหวัดลพบุรี. (บทความการค้นคว้าอิสระทวิปริญญาโททางรัฐประศาสนศาสตร์และบริหารธุรกิจ). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพฯ.

ยุทธ ไกยวรรณ. (2561). หลักสถิติวิจัยและการใช้โปรแกรม SPSS (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ศศณะ นามช่างต่อ. (2561) แผนธุรกิจการบริการวางแผนการเงินส่วนบุคคล เพื่อเตรียมความพร้อมสู่วัยเกษียณ. (การค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพฯ.

สำนักงานคณะกรรมการกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีแห่งชาติ (2557). คู่มือการบริหารจัดการและติดตามหนี้ กองทุนพัฒนาบทบาทสตรี สืบค้นจาก <https://korat.cdd.go.th/wp-content/uploads/sites/22/2019/06/คู่มือการติดตามหนี้.pdf>